

Praha:	31. 3. 2020	Česká krajina o.p.s.
Číslo jednací:	050300/2020/KUSK	Šultysova 170,
Spisová značka:	SZ_037413/2020/KUSK	284 04 Kutná Hora
Vyřizuje:	Bc. Emil Mašanka, linka 383	IČ 28254244
Značka:	FIN/MAŠ	

Platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor finanční, jako orgán příslušný podle § 22 odst. 9 písm. d) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o rozpočtových pravidlech) a podle § 1 a § 2 odst. 3 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád), rozhodl ve věci finanční podpory poskytnuté z rozpočtu Středočeského kraje příjemci Česká krajina o.p.s., Šultysova 170, 284 01 Kutná Hora, IČ 28254244 ve výši 1 500 000 Kč za účelem realizace Veřejnoprávní smlouvy o účelové finanční dotaci na projekt Evropské Serengeti- přibližujeme původní krajinu středních Čech veřejnosti: 2. etapa

takto:

Provedenou veřejnosprávní kontrolou na místě dne 25. 11. 2019 byly zjištěny neuznatelné náklady ve výši 329 303 Kč, čímž ze příjemce se dopustil ve smyslu § 22 zákona o rozpočtových pravidlech prokázaného porušení rozpočtové kázně, protože v rozporu čl. V odst. 21 Smlouvy č. S-7677/OŽP/2015 ze dne 14. 12. 2015 neoprávněně použil výše uvedenou finanční podporu, když neprokázal hospodárné vynaložení účelové dotace v návaznosti na realizaci výběrového řízení na zajištění výkonu funkce projektového manažera a na zajištění služby veterinární kontroly, za což se mu ukládá

I.

odvod za porušení rozpočtové kázně v celkové výši 82 326 Kč.

Odvod za porušení rozpočtové kázně v částce 82 326 Kč je příjemce povinen provést nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne právní moci platebního výměru na účet č. 4440009090/6000 s VS 3792221210, SS 7677.

II.

Dále se příjemci podpory podle § 22 zákona o rozpočtových pravidlech za prodlení s odvodem peněžních prostředků ve výši 82 326 Kč ukládá

odvod na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 2 388 Kč.

Výpočet penále je uveden v příloze č. 1, která je nedílnou součástí tohoto platebního výměru. Předepsané penále je splatné ve lhůtě 15 dnů ode dne právní moci tohoto platebního výměru na účet č. 4440009090/6000, VS 2041030001, SS 7677.

Odůvodnění:

Na základě Veřejnoprávní smlouvy S-7677/OŽP/2015 byla příjemci poskytnuta finanční podpora v celkové výši 1 500 000 Kč, jako individuální účelová dotace na realizaci projektu Evropské Serengeti-přibližujeme původní krajinu středních Čech veřejnosti: 2. etapa. Veřejnosprávní kontrolou na místě bylo zjištěno porušení smluvních podmínek v čl. V odst. 21, podle kterých je příjemce podpory veřejným zadavatelem, který při výběru dodavatelů na zboží či služby je povinen řídit se zákonem o veřejných zakázkách. Příjemce podpory při realizaci projektu administroval několik veřejných zakázek, přičemž se jednalo o zakázky malého rozsahu. Při veřejné zakázce na služby projektového manažera vyplatil dodavateli této služby částku 258 000 Kč. Při výběru dodavatele však nijak nebyl proveden průzkum trhu s cílem zjistit obvyklou cenu v místě a čase tak, aby bylo dosaženo nejvýhodnější nabídky a tedy hospodárné využití veřejných prostředků. Místo toho příjemce podpory Česká krajina o.p.s., zastoupená ředitelem Mgr. Daliborem Dostálem uzavřela smlouvu na tuto činnost s fyzickou osobou Mgr. Daliborem Dostálem. Totožná situace byla při realizaci veřejné zakázky na službu veterinární kontroly. Dodavateli MVDr. B. Votoupalovi z Benátek n. J. byla za poskytované služby vyplacena částka 71 303 Kč. Zákon o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb. platný v době realizace projektu v § 18 odst. 5 uvádí, že zadavatel není povinen zadávat podle tohoto zákona veřejné zakázky malého rozsahu; veřejný zadavatel je však povinen dodržet zásady uvedené v § 6 tohoto zákona. Tedy že zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Tím, že zadavatel neprovedl poptávku mezi jinými možnými uchazeči či neprovedl relevantní průzkum trhu, nedodržel zmíněné zásady, protože neumožnil zúčastnit se veřejné soutěže ostatním dodavatelům na poptávané služby. Současně lze důvodně předpokládat, že porušením uvedených zásad byla zmařena možnost získat poptávané služby za výhodnějších podmínek, takže lze konstatovat, že poskytnuté dotační finanční prostředky nebyly využity hospodárně. Proti závěrům kontrolního zjištění podal příjemce podpory námitky, kterým u těchto dvou projednávaných veřejných zakázek nebylo vyhověno. Následně byl vyzván k dobrovolnému vrácení peněžních prostředků korespondujících s výdaji u těchto veřejných zakázek se výši 329 303 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy (doručena 15. 2. 2020) lhůta však dne 2. 3. 2020 uplynula marně.

Podle zásady volného hodnocení důkazů, uvedené v § 8 zák. č. 280/2009 Sb. (daňový řád) správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo. Dle metodického přípisu Ministerstva financí ČR č. j.: MF-39968/2015/1203 je nezbytné, aby správce daně vždy hodnotil důkazy volně s přihlédnutím ke všem známým okolnostem, a nelze pouze konstatovat skutečnosti v kontrolních zprávách či auditních zjištěních. Správce daně rovněž dále uvede, které skutečnosti má za prokázané, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jak věc posoudil po právní stránce.

Správce daně při hodnocení důkazů vycházel také z rozhodovací praxe, která se opírá o rozsudky Nejvyššího správního soudu (NSS) č. j. 2 Afs 165/2016 – 26 ze dne 10. 11. 2016: „Z povahy a postavení Nejvyššího správního soudu (viz zejm. § 12 odst. 1 a § 17 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní) plyne, že právní názory vyslovené v jeho rozhodnutích mají být zásadním vodítkem pro správní orgány i instančně podřízené správní soudy v obdobných věcech; takový právní názor je navíc závazný v jiných obdobných případech i pro samotný Nejvyšší správní soud a lze jej v jeho precedenčním účinku zvrátit jen rozhodnutím rozšířeného senátu či rozhodnutími „nadřízených“ soudních orgánů (Ústavní soud, Evropský soud pro lidská práva, Soudní dvůr Evropské unie)“.

Správce daně při svém rozhodování vycházel i z dalších rozsudků NSS, např. č. j. 5 As 95/2014 – 46 ze dne 31. 3. 2015, č. j. 6 Afs 138/2015 ze dne 27. 10. 2015, č. j. 4 Afs 221/2015 – 24 ze

dne 28. 1. 2016 nebo č. j. 9 Afs 182/2016 – 41 ze dne 4. 1. 2017, ze kterého cituje: „V judikatuře se objevují tři způsoby odůvodnění proporcionality výše odvodu za formální či marginální porušení povinností příjemcem dotace (viz rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 Afs 116/2016 – 34): (1) Proporcionalitu je třeba zvažovat již při určování, zda došlo k porušení rozpočtové kázně. Pokud pochybení bylo pouze formálního charakteru a nemá vliv na účel, který je poskytnutím dotace sledován, nemůže se jednat o kvalifikované porušení rozpočtové kázně (srov. např. rozsudky ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 Afs 202/2007 – 68, ze dne 27. 6. 2012, č. j. 5 Afs 8/2012 – 42, ze dne 10. 10. 2014, č. j. 4 As 117/2014 – 39); (2) Princip proporcionality se použije až při rozhodování o výši odvodu, a to tak, že týká-li se daná nesrovnalost samostatné části poskytnuté dotace, odvod se má týkat pouze celé takto vymezené sumy (srov. např. rozsudek ze dne 30. 5. 2014, č. j. 7 Afs 91/2013–28); (3) Princip proporcionality se použije až při rozhodování o výši odvodu, a to tak, že individuální okolnosti rozpočtové kázně se musí promítnout ve výši odvodu, byť shledané pochybení zasahuje celý objem poskytnuté dotace.

Lze dále rovněž konstatovat, že finanční dopad realizovaných veřejných zakázek v rozporu se zněním § 6 zákona o veřejných zakázkách č. 136/2007 Sb. nelze jednoznačně vyčíslit. Není zřejmé, v jaké hodnotě by se podařilo služby pořídit při řádném postupu u veřejných soutěží. Nelze rovněž opominout, že poptávané služby nebyly v rozporu s účelem dotace, který tak byl naplněn. Tyto skutečnosti správce daně zohlednil, posoudil a konstatuje, že by bylo zcela nepřiměřené stanovit odvod ve výši 100% neuznatelných nákladů u veřejných zakázek, neboť by byla porušena zásada proporcionality. Přesnou hodnotu pochybení příjemce dotace nelze vyčíslit. Proporcionalitu správce daně čerpal z Rozhodnutí evropské komise ze dne 19. 12. 2013 C (2013) 9527, kde jsou uvedeny pokyny při provádění finančních oprav, které se týkají nesrovnalostí zjištěných po 19. 12. 2013. Sazby zohledňují závažnost nesrovnalostí a zásadu proporcionality. Z tohoto Rozhodnutí vyplývá, že 100% odvodu se použije pouze, pokud se porušení týká více jak 50% dotčené dotace. Tato podmínka zde splněna nebyla. Základní sazba opravy je ve výši 25%, snížená sazba opravy je 10% nebo 5%. K použití snížení sazby správce neshledal žádné důvody. Proto byla použita 25% základní sazba z jednotlivých částí neuznatelných nákladů. Ta se pak promítne na výši odvodu tak, že u veřejné zakázky na služby projektového manažera je odvod ve výši 64 500 Kč, u veřejné zakázky na službu veterinární kontroly je odvod ve výši 17 825,75 Kč. Celková částka 82 326 Kč po zaokrouhlení dle § 146 daňového řádu.

Správce daně při svém uvážení o přiměřené sazbě sankce za porušení rozpočtové kázně přihlédl ke všem okolnostem posuzovaného případu, tedy že se nejednalo o jediné porušení rozpočtové kázně, jednalo se o dvě veřejné zakázky, která nebyla otevřena neomezenému počtu uchazečů, nebyla zjišťována obvyklá cena na poptávané služby, účel dotace by naplněn. Výše uvedeným způsobem příjemce podpory porušil ustanovení § 6 odst. 1 zák. č. 137/2006 Sb, čímž byly porušeny základní zásady veřejné soutěže a tím byla naplněna skutková podstata porušení rozpočtové kázně podle § 22 odst. 2 písm. a), písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů ve znění platném v době porušení rozpočtové kázně. Odvod lze považovat za zcela přiměřený a dostatečný s ohledem na závažnost porušení smluvních podmínek a s přihlédnutím k okolnostem na proporcionalitu, polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a s ohledem na splnění účelu dotace. Porušením rozpočtové kázně je každé neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých jako dotace nebo návratná finanční výpomoc z rozpočtu územního samosprávného celku. Neoprávněným použitím peněžních prostředků je také jejich použití, kterým byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, přímo použitelným předpisem Evropské unie či veřejnoprávní smlouvou.

Podle § 22 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech je ten, kdo porušil rozpočtovou kázeň, povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Penále je počítáno ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do připsání finančních prostředků poskytovateli dotace. Penále se vyměřuje vždy. Důvod k jeho vyměření by nebyl, pokud by prodlení s odvodem nevzniklo. Tak by tomu

bylo, pokud by byly peněžní prostředky ve výši odvodu připsány na účet poskytovatele dotace v den následující po dni porušení rozpočtové kázně. Penále, které v jednotlivých případech nepřesáhne 1.000,00 Kč, se neuloží.

Ačkoliv neuznatelné výdaje vznikaly v průběhu realizace projektu, tedy v průběhu celého roku 2015, správce daně na výpočet penále nahlížel tak, že prodlení s úhradou posouvá až po marném uplynutí lhůty k dobrovolnému vrácení finančních prostředků. Tato lhůta byla stanovena do 2. 3. 2020 (15 dnů od doručení výzvy) a prodlení je tedy počítáno od 3. 3. 2020, což představuje prodlení 29 dnů. Výše penále je zcela konkrétní a je zjištěná při vydání tohoto rozhodnutí. Správce daně při výpočtu penále vycházel ze zásady, která se v daňovém řízení aplikuje, tedy zásady in dubio mitius (v pochybnostech mírněji) a dále aplikoval poměr proporcionality odvodu na penále s ohledem na nález Ústavního soudu ze dne 13. 6. 2006, sp. zn. I. ÚS 50/03, v němž je obsažen požadavek netolerovat orgánům veřejné moci formalismus při aplikaci norem vedoucí ke zjevné nespravedlnosti spočívající ve vyměření odvodu s příslušenstvím, násobícím tuto sankci za přepjatě formalistického výkladu norem vztahujících se k porušení rozpočtové kázně. Proto bylo prodlení datováno pro příjemce mírněji, tedy až po marném uplynutí lhůty pro dobrovolné vrácení finančních prostředků.

Penále lze uložit do 10 let počítaných od 1. ledna roku následujícího po roce, v němž došlo k porušení rozpočtové kázně. Výpočet penále je uveden v příloze č. 1 tohoto platebního výměru, která je jeho nedílnou součástí. Zaokrouhlení konečné částky penále je v souladu s § 146 daňového řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se může příjemce rozhodnutí odvolat ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu financí ČR prostřednictvím Odboru finančního, Krajského úřadu Středočeského kraje. Odvolání je nepřipustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí. Podle § 109 odst. 5 zák. č. 280/2009 Sb., odvolání nemá odkladný účinek.

Ing. Blanka Mikulová
vedoucí Odboru finančního
pověřena zastupováním

Příloha č. 1 k platebnímu výměru č. j.: 050300/2020/KUSK

Výpočet penále

Částka v Kč	Datum PRK	Prodlení od dne	Prodlení do dne	Sazba 1 ^o /100 v Kč	Počet dnů prodlení	Vypočtené penále v Kč
82 326	2. 3. 2020	3. 3. 2020	31. 3. 2020	82,326	29	2 388